

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 474

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 mai 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora	
36.	2–4		8–9
37.	5		
510.	6	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
511.	7	Decizia nr. 9 din 15 februarie 2021 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–14
		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
		4.918. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului României Europene, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	15
		5.689. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Socialist Român, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
564/499.			

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate, însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului în domeniul relațiilor de muncă, și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Digitalizarea relațiilor de muncă, în sensul utilizării semnăturii electronice avansate sau calificate însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului în toate documentele necesare desfășurării acestora și simplificarea mecanismelor de desfășurare a telemuncii, inclusiv în ce privește sănătatea și securitatea în muncă, reprezintă o măsură importantă asumată de Ministerul Muncii și Protecției Sociale prin Programul de guvernare.

Ținând cont de evoluția pieței forței de muncă și a relațiilor angajator-angajat și având în vedere necesitatea instituirii unor relații de muncă mai flexibile, care să asigure crearea condițiilor pentru dezvoltarea mediului de afaceri, concomitent cu asigurarea nivelului de protecție a salariaților,

în considerarea faptului că Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca act fundamental care reglementează relațiile de muncă din România, trebuie să reflecte realitatea economică în cadrul căreia se manifestă aceste relații și în același timp trebuie să răspundă necesităților pieței muncii în contextul crizei economice actuale și cu anticiparea corectă a evoluțiilor următoare,

având în vedere dreptul angajatorului de organizare și funcționare a unității,

ținând cont de faptul că relațiile de muncă se bazează pe principiul consensualității și al buneii-credințe,

ținând cont de faptul că modificările induse de evoluțiile tehnologice rapide reprezintă provocări considerabile pentru o piață a muncii care evoluează într-un ritm alert,

având în vedere nevoia de eficientizare și îmbunătățire continuă a relațiilor de muncă, precum și necesitatea simplificării procedurilor specifice activității de resurse umane, se impune reglementarea posibilității angajatorului de a utiliza semnătura electronică avansată sau semnătura electronică calificată însoțită de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului la încheierea contractului individual de muncă/actului adițional la contract și altor documente emise în executarea contractului individual de muncă,

în considerarea faptului că introducerea măsurilor propuse creează avantaje în domeniul relațiilor de muncă prin reglementarea unor măsuri de necesitate imediată pentru desfășurarea în bune condiții a muncii la distanță, respectiv munca la domiciliu și telemunca,

ținând cont de faptul că neluarea acestor măsuri ar avea drept consecință apariția unor mari dificultăți în aplicarea practică a muncii la distanță,

luând în considerare lipsa unui cadru normativ adaptat la schimbările de pe piața muncii care a determinat ca în domeniul relațiilor de muncă și al securității și sănătății în muncă utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului să fie lipsită de aplicabilitate,

având în vedere necesitatea asigurării predictibilității și siguranței circuitului juridic în domeniul relațiilor de muncă,

luând în considerare importanța deosebită prin care utilizarea acestor instrumente moderne vine în sprijinul atât al angajaților, cât și al angajatorilor și flexibilizează și simplifică relațiile de muncă în contextul răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 și al necesității păstrării distanțării sociale,

având în vedere intrarea în vigoare a Legii nr. 58/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 211/2020 privind prelungirea aplicării unor măsuri de protecție socială adoptate în contextul răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 132/2020 privind măsuri de sprijin destinate salariaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru stimularea creșterii ocupării forței de muncă, s-a constatat necesitatea unei mai mari flexibilități a timpului de muncă atât pentru angajați, cât și pentru angajatori, ceea ce poate determina nevoia încheierii mai multor acte adiționale la contractele individuale de muncă.

Potrivit datelor furnizate de Inspekția Muncii, în luna martie 2020, în registrul general de evidență a salariaților erau înregistrate 50.577 de contracte individuale de muncă cu clauză de telemuncă, în luna decembrie a aceluiași an erau înregistrate 383.300, iar în luna martie 2021 sunt 394.415 de astfel de contracte de muncă.

În acest sens, flexibilizarea și adaptarea relațiilor de muncă la realitățile socioeconomice actuale în raport cu evoluția dinamică a pieței muncii, care în contextul crizei economice întâmpină numeroase dificultăți, sunt apreciate ca oportune și necesare.

De asemenea, ținând cont de faptul că în continuare se mențin regulile de distanțare fizică, inclusiv la locul de muncă, context în care telemunca este o soluție dezirabilă, este necesară sprijinirea angajatorilor în a utiliza forme alternative de muncă și de a simplifica procedurile specifice activității de resurse umane.

În contextul epidemiologic actual trebuie luate măsuri urgente care să aibă un impact pozitiv pe piața muncii și care să țină cont de acțiunile din planul sănătății publice, concomitent cu limitarea sau întreruperea activităților socioeconomice, este necesar să fie implementate o serie de măsuri și în România,

neluarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, în domeniul social și economic ar aduce grave prejudicii cu efecte pe termen lung asupra situației angajaților și altor categorii de persoane, în actualul context epidemiologic.

În contextul epidemiologic actual s-a intensificat modalitatea de desfășurare a activităților prin mijloace de comunicare la distanță,

așadar, criza provocată de pandemie a accelerat telemunca, care a fost un sprijin real pentru anumite sectoare de activitate.

Având în vedere că tendința de a lucra de la distanță va fi vizibilă în multe aspecte ale vieții noastre și de acum încolo, luând în considerare faptul că telemunca este forma de organizare a muncii prin care salariatul, în mod regulat și voluntar, își îndeplinește atribuțiile specifice funcției, ocupației sau meseriei pe care o deține, în alt loc decât locul de muncă organizat de angajator, folosind tehnologia informației și comunicațiilor,

în considerarea faptului că activitatea de telemuncă are un caracter specific, desfășurându-se de la distanță, și nu într-un loc de muncă organizat de angajator,

având în vedere faptul că prevederile existente incumbă angajatorului obligația de a asigura telesalariatului primirea unei instruiți suficiente și adecvate în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de desfășurare a activității de telemuncă,

întrucât este dificil de precizat/stabilit *a priori* locul de muncă al telesalariatului, răspunderea angajatorului cu privire la instruirea salariaților trebuie să fie raportată la caracterul deosebit al activității de telemuncă,

întrucât pentru buna desfășurare a relațiilor de muncă, participanții la raporturile de muncă se consultă reciproc, în condițiile legii și ale contractelor colective de muncă,

având în vedere că dispoziția referitoare la instruirea în format electronic este o alternativă ce poate fi sau nu adoptată de către angajatori,

ținând cont de faptul că angajatorul are obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă, iar în cadrul responsabilităților sale, angajatorul este obligat să ia și măsurile necesare pentru informarea și instruirea lucrătorilor,

ținând cont de riscurile de a pierde salariați care reclamă nevoia adaptării relațiilor de muncă la noile realități economice, sociale și tehnologice,

având în vedere nevoia de eficientizare și îmbunătățire continuă a relațiilor de muncă, precum și necesitatea adaptării la modificările induse de evoluțiile tehnologice, considerăm că este necesar să se permită angajatorului realizarea instruirii lucrătorilor și prin mijloace electronice, ca alternativă la soluția legislativă actuală.

Având în vedere preocupările la nivel european privind noile forme de muncă, precum și măsurile stabilite în contextul actual, în scopul asigurării sănătății și securității lucrătorilor, și luând în considerare politica de digitalizare și folosirea mijloacelor de comunicare electronică, apreciem necesară adoptarea unor măsuri adecvate.

Ținând cont de faptul că neadoptarea unor astfel de măsuri, în contextul celor mai sus menționate, ar putea duce la crearea unor dificultăți în procesul de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă în general, proces care are ca scop dobândirea de către lucrători a cunoștințelor necesare pentru ca activitatea lor să se desfășoare cu respectarea măsurilor de prevenire stabilite în funcție de riscurile identificate la locurile de muncă, pentru protejarea sănătății, vieții, integrității fizice și psihice a acestora, precum și a altor persoane participante la procesul de muncă.

În considerarea faptului că elementele de mai sus se constituie într-o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 16, după alineatul (1) se introduc șapte noi alineate, alineatele (11)—(17), cu următorul cuprins:

„(11) Părțile pot opta să utilizeze la încheierea contractului individual de muncă/actului adițional la contract, după caz, semnătura electronică avansată sau semnătura electronică calificată, însoțită de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului.

(12) Angajatorul poate opta pentru utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate, însoțită de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului, pentru întocmirea tuturor înscrisurilor/documentelor din domeniul relațiilor de muncă rezultate la încheierea contractului individual de muncă, pe parcursul executării acestuia sau la încetarea contractului individual de muncă, în condițiile stabilite prin regulamentul intern și/sau contractul colectiv de muncă aplicabil, potrivit legii.

(13) Contractele individuale de muncă și actele adiționale încheiate prin utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate, însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului, precum și înscrisurile/documentele din domeniul relațiilor de muncă se arhivează de

către angajator cu respectarea prevederilor Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată, și ale Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, republicată, și vor fi puse la dispoziția organelor de control competente, la solicitarea acestora.

(14) Forma scrisă a înscrisurilor cerute de prezenta lege se consideră îndeplinită și dacă înscrisul este întocmit în formă electronică și este semnat cu semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată, însoțită de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului, în condițiile legii.

(15) În raporturile angajatorului cu instituțiile publice, la întocmirea înscrisurilor/documentelor din domeniul relațiilor de muncă/securității și sănătății în muncă, angajatorul poate utiliza semnătura electronică avansată sau semnătura electronică calificată, însoțită de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat.

(16) Angajatorul nu poate obliga persoana selectată în vederea angajării ori, după caz, salariatul să utilizeze semnătura electronică avansată sau semnătura electronică calificată, însoțită de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului, la încheierea contractului individual de muncă/actului adițional la contract sau a altor documente emise în executarea contractului individual de muncă, după caz.

(17) La încheierea contractului individual de muncă/actului adițional la contract sau a altor documente emise în executarea contractului individual de muncă, după caz, părțile trebuie să

utilizeze același tip de semnătură, respectiv semnătura olografă sau semnătura electronică avansată sau calificată, însoțită de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat.”

2. La articolul 17 alineatul (3), după litera n) se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„o) procedurile privind utilizarea semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului.”

3. La articolul 110, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Salariații cu munca la domiciliu au obligația de a respecta și de a asigura confidențialitatea informațiilor și documentelor utilizate în timpul muncii la domiciliu.”

Art. II. — Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 2 aprilie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) *telemuncă* — forma de organizare a muncii prin care salariatul, în mod regulat și voluntar, își îndeplinește atribuțiile specifice funcției, ocupației sau meseriei pe care o deține în alt loc decât locul de muncă organizat de angajator, folosind tehnologia informației și comunicațiilor;”

2. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Angajatorul este în drept să verifice activitatea telesalariatului în principal prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor, în condițiile stabilite prin contractul individual de muncă, regulamentul intern și/sau contractul colectiv de muncă aplicabil, în condițiile legii.”

3. La articolul 5 alineatul (2), litera c) se abrogă.

4. La articolul 7, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să asigure condiții pentru ca telesalariatul să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru privind utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare: la angajare, la introducerea unui nou echipament de muncă, la introducerea oricărei noi proceduri de lucru.”

5. La articolul 8 alineatul (2), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) să respecte și să asigure confidențialitatea informațiilor și documentelor utilizate în timpul desfășurării activității de telemuncă.”

Art. III. — După alineatul (3) al articolului 21 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 26 iulie 2006, cu modificările ulterioare, se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Dovada instruirii prevăzută la art. 20 poate fi realizată în format electronic sau pe suport hârtie în funcție de modalitatea aleasă de către angajator, stabilită prin regulamentul intern.

(5) În cazul folosirii variantei în format electronic prevăzute la alin. (4), dovada instruirii trebuie să fie semnată cu semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată însoțită de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului.”

Art. IV. — (1) Noțiunile de semnătură electronică avansată, semnătură electronică calificată, marcă temporală electronică sau marcă temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat, utilizate în cuprinsul actelor normative care fac obiectul art. I—III din prezenta ordonanță de urgență, au înțelesul dat de dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE.

(2) Angajatorul poate suporta, în vederea îndeplinirii obligațiilor legale menționate în prezenta ordonanță de urgență, cheltuielile pentru achiziționarea semnăturilor electronice avansate sau semnăturilor electronice calificate însoțite de marca temporală electronică sau marca temporală electronică calificată și sigiliul electronic calificat al angajatorului, utilizate pentru semnarea înscrisurilor/documentelor din domeniul relațiilor de muncă/securității și sănătății în muncă.

(3) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Muncii și Protecției Sociale va supune spre adoptare Guvernului proiectul de hotărâre pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul muncii și protecției sociale,
Raluca Turcan

Ministrul cercetării, inovării și digitalizării,
Ciprian-Sergiu Teleman

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 — Codul muncii

În contextul experienței țărilor grav afectate de evoluția virusului și a măsurilor care au avut impact pozitiv în limitarea răspândirii acestuia și care au vizat acțiuni în planul sănătății publice, concomitent cu limitarea sau întreruperea activităților socioeconomice, este necesar a fi implementate o serie de măsuri și în România.

Neluarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, în domeniul social și economic, ar aduce grave prejudicii cu efecte pe termen lung asupra situației angajaților și altor categorii de persoane, în actualul context epidemiologic.

Împrejurările de față vizează interesul public și constituie elementele unei situații extraordinare ce nu suferă amânare și se impune reglementarea unor măsuri de protecție socială, concomitent cu asigurarea creării condițiilor favorabile pentru dezvoltarea mediului de afaceri,

având în vedere faptul că flexibilizarea și adaptarea relațiilor de muncă la realitățile socioeconomice actuale în raport cu evoluția dinamică a pieței muncii, care în contextul crizei economice întâmpină numeroase dificultăți, sunt apreciate ca oportune și necesare,

având în vedere că în România sunt în prezent aproximativ 500.000 de microîntreprinderi cu până la 9 salariați, precum și necesitatea asigurării creării condițiilor favorabile pentru dezvoltarea mediului de afaceri,

ținând cont de evoluțiile în piața forței de muncă și în relațiile angajator-angajat în vederea instituirii unor relații de muncă mai flexibile, care trebuie să asigure crearea condițiilor pentru dezvoltarea mediului de afaceri, precum și să se asigure o debirocratizare consistentă la nivelul relațiilor de muncă,

luând în considerare faptul că s-a constatat că principala problemă în acest domeniu o reprezintă relativa rigiditate a prevederilor referitoare la flexibilitatea pieței muncii,

având în vedere nevoia de eficientizare și îmbunătățire continuă a relațiilor de muncă, precum și necesitatea simplificării procedurilor specifice activității de resurse umane,

ținând cont de faptul că se impune modificarea dispozițiilor actuale în vederea debirocratizării procedurilor subsecvente raporturilor de muncă prin îndepărtarea obstacolelor care stau în calea microîntreprinderilor de a se dezvolta și de a crea locuri de muncă,

în considerarea faptului că în continuare se mențin regulile de distanțare fizică, inclusiv la locul de muncă, context în care este necesară sprijinirea angajatorilor pentru reducerea costurilor administrative,

având în vedere dreptul angajatorului de organizare și funcționare a unității,

ținând cont de faptul că relațiile de muncă se bazează pe principiul consensualității și al buneii-credințe,

având în vedere faptul că neadoptarea unor măsuri urgente, cu caracter excepțional, ar putea contribui la creșterea șomajului la nivel național, la riscul de excluziune socială, precum și la amplificarea decalajului socioeconomic,

ținând cont de riscurile de a pierde salariați din actualul context epidemiologic, care implică și costuri semnificative din bugetul asigurărilor de șomaj și pentru asigurarea adaptării relațiilor de muncă la noile realități economice și sociale,

având în vedere nevoia de eficientizare și îmbunătățire continuă a relațiilor de muncă, considerăm că este necesar să se acorde angajatorului care are statut de microîntreprindere anumite alternative la soluția legislativă actuală.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată și impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 17, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Elementele din informarea prevăzută la alin. (3) trebuie să se regăsească și în conținutul contractului individual de muncă, cu excepția fișei postului pentru salariații microîntreprinderilor definite la art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, pentru care specificarea atribuțiilor postului se poate face verbal.”

2. La articolul 17, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (4), la solicitarea scrisă a salariatului, angajatorul este obligat să îi

comune în scris fișa postului cu specificarea atribuțiilor postului.”

3. La articolul 119, alineatul (2) se modifică și va avea cu următorul cuprins:

„(2) Pentru salariații mobili, salariații care desfășoară muncă la domiciliu și salariații microîntreprinderilor definite la art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare, angajatorul ține evidența orelor de muncă prestate zilnic de fiecare salariat în condițiile stabilite cu salariații prin acord scris, în funcție de activitatea specifică desfășurată de către aceștia.”

4. Articolul 241 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 241. — Regulamentul intern se întocmește de către angajator, cu excepția microîntreprinderilor definite la art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 346/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu consultarea sindicatului sau a reprezentanților salariaților, după caz.”

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU
Contrasemnează:

Ministrul muncii și protecției sociale,
Raluca Turcan

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

București, 5 mai 2021.
Nr. 37.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006
privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale,
aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2021 pentru modificarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1038 din 28 decembrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Creanțele salariale prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și c)–e) din lege sunt aferente perioadei de 4 luni prevăzute la art. 15 alin. (1) din lege.”

2. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În cazul în care cuantumul creanțelor salariale aferente unui salariat, care rezultă din situația prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. c), este mai mic de 4 salarii medii brute pe

economie, cuantumul creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare va fi egal cu cel evidențiat în situația prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. c).

(2) În cazul în care cuantumul creanțelor salariale aferente unui salariat, care rezultă din situația prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. c), este mai mare de 4 salarii medii brute pe economie, cuantumul creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare va fi egal cu 4 salarii medii brute pe economie.”

3. Anexa nr. 2 se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

4. În cuprinsul anexei nr. 3, sintagma „3 salarii medii brute pe economie, pentru fiecare salariat” se înlocuiește cu sintagma „4 salarii medii brute pe economie, pentru fiecare salariat”.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul muncii și protecției sociale,
Raluca Turcan
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 5 mai 2021.
Nr. 510.

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la norme)

Angajatorul în stare de insolvență:
Sediul/Adresa:

SITUAȚIA*)

**creanțelor salariale aferente perioadelor prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și/sau art. 15 din Legea nr. 200/2006
privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale**

Nr. crt.	Numele și prenumele salariatului	C.N.P.	Adresa	Data încetării raporturilor de muncă	CREANȚE SALARIALE**) aferente perioadelor prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și/sau art. 15 (lei)			TOTAL creanțe/salariat (lei) (total coloane 9)		
					Perioada	Compensații bănești restante [art. 13 alin. (1) lit. b) din lege]	Plăți compensatorii restante [art. 13 alin. (1) lit. c) din lege]			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
TOTAL GENERAL (lei)										

Data întocmirii:

Administrator/Lichidator

LEGENDA:

5 = Salarii restante [art. 13 alin. (1) lit. a) din lege]

6 = Compensații restante [art. 13 alin. (1) lit. d) din lege]

7 = Indemnizații restante [art. 13 alin. (1) lit. e) din lege]

*) Administratorul sau lichidatorul angajatorului în stare de insolvență își asumă răspunderea pentru corectitudinea întocmirii prezentei situații și pentru veridicitatea datelor înscrise în aceasta.

**) Creanțele salariale avute în vedere la întocmirea prezentei situații, în valoare netă, rezultă din evidențele contabile ale angajatorului în stare de insolvență.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea art. 40 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — La articolul 40 alineatul (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 93/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 19 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) sumele neeligibile, altele decât cele prevăzute la lit. c), apărute în procesul de implementare și determinate de evenimente imprevizibile la data semnării acordurilor/deciziilor de finanțare, necesare pentru finalizarea proiectelor, cu avizul ministerului responsabil de politica în domeniul de activitate în care se implementează proiectul și în limita prevederilor bugetare aprobate cu această destinație.”

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 93/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 19 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Ilie-Dan Barna

Ministrul investițiilor și proiectelor
europene,

Cristian Ghinea

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Cătălin Drulă

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 5 mai 2021.

Nr. 511.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 564 din 4 mai 2021

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 499 din 4 mai 2021

ORDIN

pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. IM 531 din 4.05.2021 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și nr. DG 1.417 din 4.05.2021 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere dispozițiile art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare art. 4 alin. (5) pct. 11 din Legea nr. 134/2019 privind reorganizarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, precum și pentru modificarea unor acte normative,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă protocoalele terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale, denumite în continuare *DCI*, și protocoalele terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente unor afecțiuni/grup de afecțiuni prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *protocoale terapeutice*, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă normele metodologice privind implementarea protocoalelor terapeutice prevăzute în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Protocoalele terapeutice se elaborează și/sau se actualizează de comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății, conform normelor metodologice prevăzute în anexa nr. 3, se analizează critic și se avizează de către Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România.

Art. 4. — (1) Protocoalele terapeutice constituie baza de prescriere și monitorizare a tratamentului cu medicamentele care se acordă asiguraților pe bază de prescripție medicală eliberată de medicii care sunt în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate.

(2) Respectarea schemelor terapeutice stabilite conform protocoalelor terapeutice prevăzute în anexele nr. 1 și 2 este obligatorie pentru medicii aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate.

Art. 5. — (1) Inițierea și continuarea tratamentului specific cu medicamentele prevăzute în anexele nr. 1 și 2 de către medicii aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate se realizează cu respectarea prevederilor fiecărui protocol terapeutic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), atât inițierea, cât și continuarea tratamentului cu medicamentele prevăzute în protocoalele terapeutice, incluse în sublista B din Lista aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acordate persoanelor care se încadrează în Programul pentru compensarea în procent de 90% a prețului de referință al medicamentelor, se realizează exclusiv de către medicul de familie, cu respectarea art. 4 alin. (2).

(3) Pentru inițierea tratamentului specific unei afecțiuni cu medicamentele care se eliberează prin farmaciile comunitare, aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în protocoalele terapeutice, pentru care, la momentul prescrierii, în lista prețurilor de referință aprobată prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, respectiv în lista denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate aprobată prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate există atât produsul biologic de referință, cât și

produsul/produsele biosimilar/biosimilare al/ale acestuia, se recomandă prescrierea unui produs biosimilar, medicul prezentând pacientului cea mai bună opțiune pentru acesta atât din punct de vedere medical, cât și al contribuției personale din prețul medicamentelor.

(4) Pentru continuarea tratamentului specific unei afecțiuni cu medicamentele care se eliberează prin farmaciile comunitare, aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în protocoalele terapeutice, pentru care, la momentul prescrierii, în lista prețurilor de referință aprobată prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, respectiv în lista denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate aprobată prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate există atât produsul original biologic de referință, cât și produsul/produsele biosimilar/biosimilare al/ale acestuia, se recomandă schimbarea produsului original cu un biosimilar al acestuia, la pacienții cronici, la care tratamentul a fost inițiat cu produsul biologic de referință, care au atins și își mențin obiectivul terapeutic sub tratament, conform criteriilor prevăzute în protocolul terapeutic specific; medicul va prezenta pacientului cea mai bună opțiune pentru acesta atât din punct de vedere medical, cât și al contribuției personale din prețul medicamentelor și de comun acord cu pacientul va efectua schimbarea numai după obținerea consimțământului informat al acestuia.

(5) În cazul inițierii tratamentului cu medicamente biosimilare la pacienții nou-diagnosticați, switch-ul terapeutic pe un alt biosimilar al aceluiași DCI sau pe un alt DCI se va realiza cu respectarea criteriilor de monitorizare prevăzute în protocolul terapeutic specific și ale dispozițiilor alin. (3), după caz.

(6) În cazul continuării tratamentului cu medicamente biosimilare, switch-ul terapeutic pe un alt biosimilar al aceluiași DCI sau pe un alt DCI se va realiza cu respectarea criteriilor de monitorizare prevăzute în protocolul terapeutic specific și ale dispozițiilor alin. (4), după caz.

Art. 6. — Prescrierea medicamentelor corespunzătoare denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, republicată, cu

Ministrul sănătății,

Ioana Mihăilă

modificările și completările ulterioare, în baza protocoalelor terapeutice, se realizează după cum urmează:

a) în conformitate cu prevederile contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin hotărâre a Guvernului, și ale normelor metodologice de aplicare a contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, pentru denumirile comune internaționale cuprinse în lista menționată mai sus, notate cu (**), (**)¹, (**)^{1β} și (**)^{1Ω} în sublistele A, B, C — secțiunile C1, C3 și sublista D;

b) în conformitate cu prevederile hotărârii Guvernului pentru aprobarea programelor naționale de sănătate și ale normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate, aprobate prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, pentru denumirile comune internaționale cuprinse în lista menționată mai sus, notate cu (**), (**)¹ și (**)^{1Ω} în secțiunea C2 a sublistei C.

Art. 7. — Protocoalele terapeutice vor fi revizuite periodic.

Art. 8 — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 9. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, autoritățile de sănătate publică, casele de asigurări de sănătate și furnizorii de servicii medicale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 10. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 și 531 bis din 15 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adrian Gheorghe

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1. Începând cu data de 15.05.2021, publicația se va putea achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 9

din 15 februarie 2021

Dosar nr. 3.144/1/2020

Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adela Vintilă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este constituit potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă, în conformitate cu prevederile art. XIX alin. (1) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Sedința este prezidată de doamna judecător Denisa Angelica Stănișor, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.428/90/2019,

privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, introduse prin Legea nr. 101/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995, se interpretează în sensul că, de la data intrării lor în vigoare, se aplică și persoanelor prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din lege, care au trecut în corpul ofițerilor anterior Legii nr. 101/2019 ?”.

Magistratul-asistent prezintă referatul, arătând că, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată, în majoritate, au comunicat că nu au identificat jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, iar răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este în sensul că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept în discuție; se arată, de asemenea, că raportul întocmit în cauză a fost comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, care și-au exprimat opinia, punctele de vedere formulate fiind atașate la dosar.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 22 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.428/90/2019, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea problemă de drept:

„Dispozițiile art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, introduse prin Legea nr. 101/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995, se interpretează în sensul că, de la data intrării lor în vigoare, se aplică și persoanelor prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din lege, care au trecut în corpul ofițerilor anterior Legii nr. 101/2019 ?”.

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea hotărârii prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă, la 24 decembrie 2019, reclamantul — persoană fizică, în contradictoriu cu pârâta Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi „Grigore Alexandru Ghica” Drăgășani, a solicitat obligarea acesteia la acordarea gradului militar corespunzător vechimii în structurile Ministerului Afacerilor Interne (MAI), respectiv căpitan, începând cu data de 22.11.2019, data cererii prealabile depuse la aceasta, invocând prevederile art. 52 alin. 4 lit. c) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 80/1995*), introduse prin Legea nr. 101/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare (*Legea nr. 101/2019*).

3. Prealabil sesizării instanței, reclamantul s-a adresat pârâtei prin Raportul înregistrat cu nr. 3.908.681 din 22.11.2019, solicitarea fiindu-i respinsă la data de 6.12.2019, cu motivarea că normele juridice care prevăd acordarea gradelor militare în funcție de vechimea în structurile MAI — respectiv art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 101/2019, și art. 3 alin. (2) din anexa nr. 6 la Ordinul nr. 177 din 16 noiembrie 2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne, emis de ministrul afacerilor interne (*Ordinul nr. 177 din 16 noiembrie 2016*) — au intrat în vigoare la 15.05.2019, respectiv 4.07.2019, astfel că sunt aplicabile numai situațiilor apărute ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019.

4. Prin *Sentința nr. 312 din 20.03.2020*, Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă a respins cererea, reținând că reclamantul a fost trecut în corpul ofițerilor la data de 27.10.2017, prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. II/6.063/27.10.2017, când i-a fost acordat și gradul de sublocotenent, în conformitate cu prevederile Legii nr. 80/1995, care, în forma în vigoare la acea dată, la art. 52 alin. 2, prevedea că „*în Ministerul Administrației și Internelor, persoanelor prevăzute la art. 36 alin. 1 lit. e), g) și h) li se acordă gradul de sublocotenent*”.

5. Prin Legea nr. 101/2019 s-au adus modificări și completări prevederilor Legii nr. 80/1995, la art. 52 fiind introdus alin. 4, potrivit căruia „*În Ministerul Afacerilor Interne, persoanelor prevăzute la art. 36 alin. 1 lit. e) și h) li se acordă gradul în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne, astfel: a) sub 5 ani — sublocotenent; b) între 5 și 10 ani — locotenent; c) peste 10 ani — căpitan*”.

6. Așadar, a reținut instanța de fond, dacă, anterior, subofițerul care era trecut în corpul ofițerilor putea dobândi doar gradul de sublocotenent, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, în aceeași ipoteză, subofițerului devenit ofițer i se acordă gradul în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne.

7. Tribunalul a considerat că dispozițiile art. 52 din Legea nr. 80/1995, atât în forma anterioară, cât și în cea ulterioară Legii nr. 101/2019, reglementează acordarea gradului militar în cazul persoanelor care acced în corpul ofițerilor. Instanța de fond a avut în vedere art. 6 din Codul civil și a considerat că este corectă aprecierea pârâtei, în sensul că acordarea gradului militar la trecerea reclamantului în corpul ofițerilor constituie o situație juridică trecută, în raport cu prevederile Legii nr. 101/2019, câtă vreme reclamantul a devenit ofițer în anul 2017, iar acest eveniment nu poate genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la momentul intervenirii sale.

8. S-a apreciat că, la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, reclamantul avea deja gradul militar de sublocotenent, astfel că nu este întrunită ipoteza de aplicare a art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 101/2019, respectiv trecerea unei persoane din corpul subofițerilor în corpul ofițerilor; legiuitorul nu a reglementat norme tranzitorii, prin care să prevadă, eventual, aplicarea legii noi și față de persoanele ce au trecut în corpul ofițerilor înainte de data intrării în vigoare a legii.

9. Tribunalul a reținut că acordarea gradelor militare, în funcție de vechime, subofițerilor care au trecut în corpul ofițerilor după momentul intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, în raport cu persoanele aflate în aceeași situație, care au trecut în corpul ofițerilor anterior acestui moment, putând dobândi numai gradul de sublocotenent, este de natură să dea naștere unei situații discriminatorii pentru aceste din urmă persoane, însă această discriminare rezultă direct din lege, iar posibilitatea reparării acestei stări de discriminare aparține tot legiuitorului sau, eventual, Curții Constituționale.

10. *Împotriva Sentinței nr. 312 din 20.03.2020 a formulat recurs reclamantul*, în temeiul art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, susținând că instanța a făcut o greșită aplicare a dispozițiilor de drept material ale art. 6 din Codul civil, cu referire la art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995.

11. În motivare se arată că instanța de fond a interpretat greșit dispozițiile art. 6 din Codul civil, întrucât solicitarea sa a fost formulată începând cu data de 22.11.2019, adică ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, ceea ce nu impune aplicarea retroactivă a legii, ci dă valență aplicării imediate a legii noi.

12. Recurentul susține că nu există fapte ori acte încheiate sub imperiul legii vechi, a căror modificare să o solicite prin aplicarea prevederilor legale nou-intrate în vigoare, nu solicită a se produce efecte și pentru trecut și nu solicită a se modifica/stinge ori naște raporturi anterioare intrării în vigoare a legii, ci doar să i se recunoască vechimea.

13. Pârâta, prin întâmpinare, a arătat că, la data intrării în vigoare a actului administrativ de trecere a reclamantului din corpul subofițerilor în corpul ofițerilor, 1.11.2017, Legea nr. 80/1995 prevedea în mod expres acordarea gradului de sublocotenent și că, prin modificarea art. 52 din această lege, petentul nu a fost discriminat sau dezavantajat, întrucât prevederile alin. 4 al acestui articol produc efecte doar pentru cadrele militare care au calitatea de maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști, în activitate; or, petentul, la data intrării în vigoare a actului normativ menționat, avea deja calitatea de ofițer în activitate, astfel că nu este întrunită ipoteza de aplicare a art. 36 alin. 1 lit. h), coroborat cu art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 101/2019.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

14. *Legea nr. 80/1995:*

„Art. 36. — 1 Ofițerii în activitate provin din:

(...)

e) maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști, în activitate, absolvenți cu diplomă de licență ai instituțiilor civile de învățământ superior, cu profil corespunzător specialităților militare, care au vârsta de cel mult 45 de ani, au promovat testele de aptitudini și îndeplinesc celelalte condiții stabilite prin ordin al miniștrilor sau șefilor instituțiilor componente ale sistemului apărării naționale, ordinii publice și securității naționale;

(...)

h) maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști în activitate, absolvenți cu diplomă de licență ai instituțiilor militare de învățământ superior;

(...)

„Art. 52. — (...)

4* În Ministerul Afacerilor Interne, persoanelor prevăzute la art. 36 alin. 1 lit. e) și h) li se acordă gradul în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne, astfel:

a) sub 5 ani — sublocotenent;

b) între 5 și 10 ani — locotenent;

c) peste 10 ani — căpitan. (...)

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. *Reclamantul* a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate și că dispoziția legală se aplică și categoriei de personal care provine din rândul subofițerilor, fără a prezenta relevanță împrejurarea că au dobândit această calitate, de ofițer, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, întrucât legea nu distinge cu privire la momentul la care această condiție trebuie îndeplinită; o atare interpretare concordă cu art. 6 alin. (6) din Codul civil, întrucât se referă la efectele viitoare ale unei situații privind capacitatea (decurgând din calitatea de militar, gradul acestuia), și corespunde principiului nediscriminării.

* Prevederile art. 52 alin. 4 au fost introduse prin art. 1 pct. 51 din Legea nr. 101/2019.

16. *Pârâta* a apreciat că sesizarea este inadmisibilă, întrucât dispoziția legală cuprinsă în art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, introdusă prin Legea nr. 101/2019, este suficient de clară, în sensul că beneficiarii săi sunt cadrele militare prevăzute la art. 36 alin. 1 lit. e) din lege, care au această calitate la data de 16.05.2019 sau ulterior, nu și cele care au dobândit calitatea de subofițer anterior datei menționate, pentru care acordarea gradelor militare, chiar și pentru viitor, se face în conformitate cu legea în vigoare la momentul trecerii în corpul ofițerilor. Consideră că numai o astfel de interpretare concordă cu principiul neretroactivității legii civile.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

17. *Instanța de trimitere a considerat că sunt întrunite condițiile legale de admisibilitate a sesizării, arătând că:*

— sesizarea a fost pusă în discuție din oficiu, în cursul unei cauze aflate în stare de judecată, pe rolul Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

— Curtea de Apel Pitești este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, față de dispozițiile art. 10 alin. (2) teza I din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca instanță de recurs;

— soluționarea pe fond a cauzei depinde de dezlegarea chestiunii de drept a cărei lămurire se cere;

— chestiunea de drept este nouă și nu rezultă că face obiectul unei proceduri de recurs în interesul legii sau de pronunțare a unei hotărâri prealabile, în curs de soluționare sau finalizate, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 22.10.2020; dispoziția legală supusă interpretării este relativ recentă, fiind intrată în vigoare la 16.05.2019, iar examenul jurisprudențial efectuat de instanța de trimitere a relevat că pe rolul tribunalelor, ca instanțe de fond, se află ori s-au aflat cauze în care se pune în discuție aceeași chestiune de drept ca și în cea de față (dosarele nr. 3.424/90/2019, 3.425/90/2019, 3.426/90/2019, soluționate de Tribunalul Vâlcea în primă instanță, Dosarul nr. 3.588/3/2020 al Tribunalului București), însă hotărârile pronunțate în aceste cauze (care au dat interpretări diferite problemei de drept, unele dintre acestea fiind de respingere a acțiunii, iar cel din urmă de admitere) nu sunt definitive. Singura hotărâre definitivă, identificată de completul care a formulat sesizarea, în care s-a pus problema aplicării în timp a art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, după intrarea în vigoare a Legii nr. 101/2019, pentru subofițerii trecuți în corpul ofițerilor înainte de această dată, este Sentința nr. 1.321/CA/18.12.2019 pronunțată de Tribunalul Brașov în Dosarul nr. 3.220/62/2019, definitivă prin Decizia nr. 413/R/16.07.2020 a Curții de Apel Brașov. Prin această hotărâre, acțiunea reclamantului a fost admisă, cu motivarea că art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 se aplică, după intrarea în vigoare a Legii nr. 101/2019, și în cazul celor trecuți în corpul ofițerilor înainte de această dată. Fiind vorba de o singură hotărâre definitivă, rezultă că nu s-a cristalizat o jurisprudență în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare în scopul preîntâmpinării unor interpretări neunitare;

— de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, introdus prin Legea nr. 101/2019, depinde soluționarea pe fond a recursului, întrucât prima instanță a fost investită cu o cerere prin care s-a solicitat obligarea pârâtei la acordarea gradului militar corespunzător vechimii în structurile MAI, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, beneficiu prevăzut prin dispoziția legală menționată;

— problema de drept pusă în discuție este una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, ținând de

aplicarea în timp a legii, în lipsa unor dispoziții tranzitorii care să clarifice aceste aspecte.

18. Instanța de trimitere a apreciat că nu se pune problema aplicării dispoziției legale cuprinse în art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 pentru perioada de înainte de intrarea sa în vigoare, fiind evident că principiul neretroactivității legii civile ar împiedica o atare aplicare, ci se pune în discuție aplicarea normei introduse de Legea nr. 101/2019 pentru perioada ulterioară intrării în vigoare a legii (16.05.2019). Or, chiar și pentru această perioadă, ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, se impune a se lămuri dacă valorificarea vechimii în condițiile art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, deci cu luarea în considerare a vechimii în structurile MAI, este posibilă doar cu ocazia trecerii în corpul ofițerilor a persoanelor prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din lege — caz în care aplicarea *ratione temporis* a normei se face în raport cu data la care are loc această trecere — sau dacă această valorificare a vechimii este posibilă începând cu o dată ulterioară intrării în vigoare a legii și pentru persoanele prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din lege, care au trecut în corpul ofițerilor anterior acestui moment.

19. *În ceea ce privește fondul chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării*, completul de judecată care a formulat sesizarea a arătat că problema de drept invocată vizează modalitatea de aplicare în timp a normei pe care Legea nr. 101/2019 a introdus-o în ceea ce privește acordarea gradelor militare; dificultatea dezlegării provine din faptul că Legea nr. 101/2019 nu conține dispoziții tranzitorii în această privință, precum și din faptul că solicitarea reclamantului este formulată ulterior intrării în vigoare a acestei legi și vizează aplicarea sa pe viitor, iar nu pentru o perioadă anterioară.

20. *S-a susținut că o primă interpretare* posibilă a dispozițiilor art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, introduse prin Legea nr. 101/2019, ar putea fi în sensul că aplicarea ei se face în raport cu momentul trecerii în corpul ofițerilor; trecerea în corpul ofițerilor este faptul juridic care generează acordarea gradului militar, astfel că, și pe viitor, la acordarea gradelor, se va ține seama de forma legii în vigoare la data trecerii în corpul ofițerilor. În sprijinul acestei interpretări sunt dispozițiile art. 6 alin. (2) din Codul civil, acordarea gradului fiind considerat un efect al trecerii în corpul ofițerilor. În acest sens, art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 face trimitere la art. 36 din aceeași lege, care prevede modalitățile de recrutare a ofițerilor în activitate, între acestea figurând, la alin. 1 lit. e) și h) din lege, și subofițerii în activitate, care pot trece în anumite condiții în corpul ofițerilor. Prin trimiterea efectuată se poate considera că acordarea gradului are loc la momentul dobândirii calității de ofițer, în condițiile prevăzute de legea în vigoare la acel moment, fiind, astfel, un efect al unei situații juridice trecute, fără posibilitatea de a beneficia ulterior de dispozițiile legii care prevăd un alt criteriu de acordare a gradului (cum este vechimea în structurile MAI).

21. În această opinie, principiul neretroactivității legii noi împiedică aplicarea, chiar și pe viitor, a noii reglementări pentru foștii subofițeri, trecuți în corpul ofițerilor înainte de intrarea în vigoare a acesteia.

22. *Într-o altă interpretare*, acordarea gradului nu este în mod necesar un efect al trecerii în corpul ofițerilor, decât dacă are loc în acel moment; acordarea gradului poate avea loc însă și independent de aceasta; astfel, solicitarea ulterioară de acordare a gradului în funcție de dispoziția nou-introdusă în lege, respinsă de pârâtă, reprezintă un act administrativ asimilat (refuz nejustificat de soluționare a cererii), de sine stătător, iar nu un efect al trecerii în corpul ofițerilor, iar legalitatea acestui refuz este verificată în raport cu legea în vigoare la data la care se solicită acordarea gradului.

23. Așadar, dezlegarea problemei de drept depinde de calificarea cererii de a beneficia de acordarea gradului corespunzător vechimii ca fiind fie un efect juridic al trecerii în corpul ofițerilor, fie o situație juridică nouă, distinctă de aceasta; dificultatea de interpretare provine din aceea că art. 52 alin. 4 din

Legea nr. 80/1995 este o normă care trimite la art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din aceeași lege, punându-se problema dacă trimiterea vizează exclusiv momentul ori și modalitatea accederii în profesie.

24. În opinia instanței de trimitere, ar trebui făcută distincția între acordarea gradului prin ordinul prin care subofițerul a fost trecut în corpul ofițerilor, care reprezintă, într-adevăr, un efect al acelei treceri și reprezintă *facta praeterita* față de legea nouă, și o cerere ulterioară, prin care ofițerul, provenit din rândul persoanelor arătate de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din Legea nr. 80/1995, solicită acordarea gradului în conformitate cu dispozițiile legale nou-introduse, prin valorificarea întregii vechimi în structurile MAI.

25. În prima situație, legea aplicabilă este cea aflată în vigoare la data trecerii în corpul ofițerilor, gradul dobândindu-se în conformitate cu aceasta. În schimb, dacă, după intrarea în vigoare a noii reglementări, ofițerul formulează, în baza acesteia, o cerere de acordare, pe viitor, a gradului conform criteriului nou-introdus în lege, aceasta ar trebui soluționată în raport cu legea aflată în vigoare la data la care se solicită acordarea gradului, fiind vorba de o situație juridică distinctă, nouă, constituită după intrarea în vigoare a noii reglementări (*facta pendencia*); în acest fel se dă eficiență principiului aplicării imediate a legii noi, consacrat de art. 6 alin. (5) din Codul civil.

26. De aceea, consideră instanța de trimitere, este preferabilă interpretarea conform căreia, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, acordarea gradului, pentru persoanele prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din Legea nr. 80/1995, este guvernată de legea în vigoare la data la care se solicită acordarea gradului, fără a prezenta relevanță momentul la care persoanele respective au trecut în corpul ofițerilor, câtă vreme nu se solicită aplicarea legii noi pentru o perioadă anterioară intrării ei în vigoare, ci pentru viitor.

27. Acest punct de vedere pornește de la premisa că trimiterea la art. 36 alin. 1 lit. e) și h), pe care art. 52 alin. 4 o conține, vizează modalitatea accederii în profesie; câtă vreme reclamantul, ofițer, provine din persoanele enumerate de aceste texte, rezultă că se găsește în ipoteza de aplicare a textului, fără a prezenta relevanță momentul accederii în profesie.

28. Instanța de trimitere consideră că interpretarea contrară ar da naștere unei situații de discriminare între subofițerii trecuți în corpul ofițerilor, aflați în situații similare de vechime, în funcție de data la care a avut loc accederea în funcție, fără a exista o normă expresă care să denote că aceasta ar fi fost intenția legiuitorului, pentru a ridica o problemă de constituționalitate. Totodată, în această interpretare s-ar restrânge sfera beneficiarilor dreptului de a beneficia de valorificarea întregii vechimi în structurile Ministerului Afacerilor Interne la acei subofițeri care au trecut în corpul ofițerilor după data intrării în vigoare a legii, fără a exista o condiționare legală expresă în acest sens, câtă vreme, prin ipoteză, este îndeplinită cerința ca ofițerul să provină din rândul persoanelor prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din Legea nr. 80/1995; or, cazurile în care se restrânge exercițiul unui drept ar trebui să fie expres și limitativ prevăzute de lege, așa cum dispune art. 10 din Codul civil, iar nu adăugate pe cale de interpretare.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

29. În urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, în jurisprudența Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii și a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu au fost identificate decizii relevante cu privire la problema de drept pusă în discuție prin sesizarea analizată.

30. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată, în majoritate, au comunicat că nu au identificat jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării; singurele instanțe care și-au exprimat opinia cu privire la chestiunea de drept în discuție sunt tribunalele București, Giurgiu, Vrancea și Vaslui și Curtea de Apel Târgu Mureș.

31. Aceste instanțe au apreciat că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 101/2019, acordarea gradului, pentru persoanele prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din Legea nr. 80/1995, este guvernată de legea în vigoare la data la care se solicită acordarea gradului, fără a prezenta relevanță momentul la care persoanele respective au trecut în corpul ofițerilor, câtă vreme nu se solicită aplicarea legii noi pentru o perioadă anterioară intrării ei în vigoare, ci pentru viitor.

32. Această interpretare pornește de la premisa că trimiterea la art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din Legea nr. 80/1995, pe care art. 52 alin. 4 din aceeași lege o conține, vizează modalitatea accederii în profesie, astfel că atâta vreme cât reclamantul, ofițer, provine din persoanele enumerate de textul legal rezultă că se găsește în ipoteza de aplicare a textului, fără a prezenta relevanță momentul accederii în profesie.

33. S-a considerat că o interpretare contrară ar da naștere unei situații de discriminare între subofițerii trecuți în corpul ofițerilor, aflați în situații similare de vechime, în funcție de data la care a avut loc accederea în funcție, fără a exista o normă expresă care să denote că aceasta ar fi fost intenția legiuitorului, pentru a ridica o problemă de constituționalitate.

34. Totodată, s-ar restrânge sfera beneficiarilor dreptului de a beneficia de valorificarea întregii vechimi în structurile Ministerului Afacerilor Interne la acei subofițeri care au trecut în corpul ofițerilor după data intrării în vigoare a legii, fără a exista o condiționare legală expresă în acest sens, câtă vreme, prin ipoteză, este îndeplinită cerința ca ofițerul să provină din rândul persoanelor prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din Legea nr. 80/1995; or, cazurile în care se restrânge exercițiul unui drept ar trebui să fie expres și limitativ prevăzute de lege, așa cum dispune art. 10 din Codul civil, iar nu adăugate pe cale de interpretare.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

35. Nu au fost identificate decizii ale instanței de contencios constituțional care să prezinte relevanță cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

36. Prin Adresa nr. 2.178/C/3.915/III-5/2020 din 21 decembrie 2020, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

37. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, propunându-se soluția admierii sesizării.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

38. Examinând sesizarea formulată, întrebarea ce face obiectul acesteia și raportul întocmit de judecătorul-raportor, constată următoarele:

39. Înainte de cercetarea în fond a problemei de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

40. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

41. În ceea ce privește condiția ca respectiva chestiune de drept să fie ridicată în cursul judecătii în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, aceasta este îndeplinită, instanța care a formulat sesizarea fiind Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, într-o cauză aflată în faza procesuală a recursului.

42. Pe de altă parte, condiția existenței unei chestiuni de drept și aceea ca problema pusă în discuție să fie una veritabilă, născută dintr-un text incomplet, neclar, susceptibil de interpretări diferite nu sunt îndeplinite.

43. În practica instanței supreme s-a reținut că această cerință de admisibilitate a sesizării este referitoare la caracterul real și serios al problemei de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv se impune ca aceasta să prezinte un grad de dificultate suficient de mare astfel încât să justifice declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

44. Sub acest aspect, în doctrină s-a arătat că declanșarea mecanismului de preîntâmpinare a jurisprudenței neunitare presupune existența unei chestiuni de drept reale, iar nu aparente, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte, nu orice problemă de drept putând face obiectul unei astfel de sesizări.

45. În jurisprudența dezvoltată în legătură cu această condiție de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat în mod constant că în declanșarea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de

drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și a înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, Decizia nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017).

46. Chestiunea de drept trebuie să fie aptă să suscite interpretări diferite care trebuie arătate în sesizare, cerință care rezultă din dispozițiile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, conform cărora încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care astfel este ținut, în primul rând, să stabilească dacă există o problemă de interpretare ce implică riscul unor dezlegări diferite ulterioare în practică.

47. Deși modalitatea de redactare a încheierii de sesizare respectă din punct de vedere formal norma mai sus invocată, nu se poate reține că dispozițiile art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995, introduse prin Legea nr. 101/2019, sunt neclare.

48. Argumentul adus de completul care a efectuat sesizarea, în sensul că textul invocat este susceptibil de a naște două interpretări diferite, prin aceea că nu interzice expres sau implicit vreuna dintre acestea, nu are relevanță sub aspectul clarității normei a cărei interpretare unitară se solicită, chestiunea invocată reprezentând un aspect de aplicare a legii; cât timp divergența de opinii prezentată prin încheierea de sesizare nu are ca sursă modul de redactare a textului legal invocat ca fiind neclar, ci aspecte legate de aplicarea în concret a legii, nu se poate reține concluzia că problema de drept sesizată prezintă o dificultate sporită.

49. În consecință, se constată că problema de drept adusă în dezbatere nu prezintă un grad de dificultate suficient de mare pentru a reclama o rezolvare de principiu pe calea hotărârii prealabile.

50. Față de considerarea ca nefiind îndeplinite aceste condiții nu se mai impune analizarea celorlalte condiții de admisibilitate prevăzute de textul de lege și cerute cumulativ.

51. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.428/90/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 52 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, introduse prin Legea nr. 101/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, se interpretează în sensul că, de la data intrării lor în vigoare, se aplică și persoanelor prevăzute de art. 36 alin. 1 lit. e) și h) din Legea nr. 80/1995, care au trecut în corpul ofițerilor anterior Legii nr. 101/2019 ?”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 februarie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

DENISA ANGELICA STĂNIȘOR

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului României Europene, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 8.02.2021—19.02.2021 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul României Europene, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— veniturile electorale au fost în cuantum de 199.000,00 lei, reprezentând venituri proprii ale candidaților;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 198.976,01 lei.

Conform cererii de rambursare a cheltuielilor electorale depuse de către mandatarul financiar coordonator, cuantumul cheltuielilor electorale solicitate în vederea rambursării este de 197.543,40 lei.

Având în vedere că la alegerea autorităților administrației publice locale din anul 2020 Partidul României Europene la nivel național nu a obținut cel puțin 3% din totalul voturilor valabil exprimate, formațiunea politică nu va beneficia de rambursarea cheltuielilor electorale, potrivit art. 48 alin. (4) și (5) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Nu au fost constatate fapte de natură contravențională.

București, 25 februarie 2021.

Nr. 4.918.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Socialist Român, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 8.02.2021—19.02.2021 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul Socialist Român, cu ocazia alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerii autorităților administrației publice locale din anul 2020:

— veniturile electorale au fost în cuantum de 1.737,00 lei, reprezentând venituri proprii ale candidaților;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 1.743,65 lei.

Partidul Socialist Român nu a depus cerere de rambursare a cheltuielilor electorale.

Având în vedere că la alegerea autorităților administrației publice locale din anul 2020 Partidul Socialist Român la nivel național nu a obținut cel puțin 3% din totalul voturilor valabil exprimate, formațiunea politică nu va beneficia de rambursarea cheltuielilor electorale, potrivit art. 48 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S-a constatat faptul că Organizația Județeană Vâlcea a Partidului Socialist Român a încălcat prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) și art. 37 din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 4 martie 2021.

Nr. 5.689.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Începând cu data de 15.05.2021 adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

